

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/21/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624203098
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5624203098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D., 2/ E. F. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D., právne zastúpení: LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., so sídlom Kálov 653/23-2, Žilina, IČO: 47 253 096, proti žalovaným: 1/ G. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. J. XXX, 2/ K. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. J. XXX, právne zastúpení: KRAKOVSKÝ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, IČO: 35 977 272, o uloženie povinnosti odstránenia drobnej stavby na cudzom pozemku, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/72/2024-54 zo dňa 10.10.2024, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
II. Žalobcom 1/, 2/ priznáva proti žalovaným 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne vypratať a na svoje náklady odstrániť drobnú stavbu - oplotenie z nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov 1./, 2./, a to z parcely registra „C“ č. 327/1 o výmere 103 m², druh pozemku orná pôda a parcely registra „C“ č. 328 o výmere 94 m², druh pozemku záhrada, evidovanými na LV č. XXX, k. ú. I. J. do 30 dní od právoplatnosti napadnutého rozsudku; vo výroku II. žalobcom 1/, 2/ proti žalovaným 1/, 2/ priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, vo výroku III. poučil strany sporu, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

2. V prejednávanej veci súd prvej inštancie aplikoval ust. § 126 Občianskeho zákonníka a ust. § 153 ods. 1, 2, 3 CSP.

3. V rámci vykonaného dokazovania oboznámil sa súd prvej inštancie s obsahom listín zažurnalizovaných v spise a to s výpisom z LV č. XXX, k. ú. I. J. (č. I. 7 spisu), s výpisom z LV č. XXX, k. ú. I. J. (č. I. 8 spisu), so Zameraním skutočného stavu E. K. K. (č. I. 9 spisu), s Výzvou na dohodu o zámene časti pozemkov zo dňa 11. 01. 2023 (č. I. 12 spisu), s Opakovanou výzvou na dohodu o zámene časti pozemkov zo dňa 02. 02. 2023 (č. I. 15 spisu), so Záverečnou správou z predmediačnej činnosti zo dňa 31. 05. 2023 (č. I. 20 spisu), s Výzvou na odstránenie drobnej stavby oplotenia zo dňa 08. 08. 2023 (č. I. 21 spisu), s Predžalobnou výzvou zo dňa 10. 06. 2024 (č. I. 23 spisu), s Protokolom o vytýčení hranice pozemkov zo dňa 12. 06. 1992 (č. I. 45 spisu).

4. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobcovia sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k. ú. I. J. a žalovaní bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k. ú. I. J., ktoré nehnuteľnosti vo vlastníctve strán sporu bezprostredne susedia. Podanou žalobou sa žalobcovia 1/, 2/ domáhali ochrany svojho vlastníckeho

práva, a to odstránenia drobnej stavby oplotenia z nehnuteľnosti, ktorá je v ich vlastníctve. Žalovaní v rámci prostriedkov procesnej obrany, ktoré vyjadrenie k žalobe bolo doručené súdu cca 50 minút pred nariadeným termínom pojednávania, uviedli, že žiadnym spôsobom nezasahujú do vlastníckeho práva žalobcov a oplotenie, ktoré postavili okolo svojej nehnuteľnosti v 90-tych rokoch, sa nachádza na hranici parcely č. 319/3 evidovanej na LV č. XXX, k. ú. I. J. a stavba plotu sa zrealizovala až po zameraní hranice pozemku geodetom L. K. z GEODÉZIE, a.s., prevádzka Liptovský Mikuláš, o čom súdu predložili Protokol o vytýčení hranice pozemkov zo dňa 12. 06. 1992, opatrený podpismi, okrem iného aj právneho predchodcu žalobcov.

5. Podľa mienky súdu prvej inštancie žalobcovia uniesli dôkazné bremeno a preukázali, že sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti, na ktorej je postavená drobná stavba – oplotenie žalovanými, a teda, že žalovaní neoprávnene zasahujú do ich vlastníckeho práva. Uvedené preukázali listinným dôkazom, a to Zameraním skutočného stavu E. K. K.. Z toho meračského náčrtu jednoznačne vyplýva, že drobná stavba - oplotenie realizované žalovanými zasahuje do vlastníckeho práva žalobcov 1/, 2/, a preto sa vlastníci oprávnené domáhali odstránenia následkov už vykonaného zásahu, teda odstránenia oplotenia tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Neoprávnený zásah, ktorým žalovaní zasahujú do vlastníckeho práva žalobcov v čase vyhlásenia rozhodnutia trval.

6. Súd prvej inštancie dal do pozornosti skutočnosť, že žalobcovia 1/, 2/ sa počnúc od januára 2023 pokúsili so žalovanými mimosúdne dohodnúť, opakovane žalovaných upozorňovali na presah nimi zhotoveného oplotenia na pozemok v ich vlastníctve, navrhli žalovaným alternatívne riešenie sporu (zámena pozemkov), snažili sa vec mimosúdne vyriešiť prostredníctvom mediátora, resp. pred podaním žaloby prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Na žiadne tieto návrhy žalovaní žiadnym spôsobom nereagovali, preto žalobcovia boli nútení domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva súdnou cestou. Žalovaným bola žaloba spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nej doručená dňa 16.08.2024 (v rozhodnutí súdu prvej inštancie omylom uvedený deň 16.8.2022 – poznámka odvolacieho súdu), žalovaní nevyužili svoje procesné oprávnenie na podanie vyjadrenia v súdom stanovenej lehote, ani nepožiadali súd o prípadné predĺženie sudcovskej lehoty. Dňa 22.08.2024 udelili plnú moc na zastupovanie svojmu právnenému zástupcovi s tým, že vyjadrenie k podanej žalobe a listinný dôkaz – Protokol o vytýčení hranice pozemkov predložil cca 50 minút pred nariadeným termínom pojednávania. Pretože sa jedná o listinný dôkaz z roku 1992, žalovaným nič nebránilo, aby tento listinný dôkaz predložili skôr.

7. Záverom súd prvej inštancie konštatoval, že sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Znamená to, že strana sporu nie je oprávnené vykonávať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávných účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Súd prvej inštancie preto návrh právneho zástupcu žalovaných na doplnenie dokazovania predložením výsledku štátneho stavebného dohľadu zamietol a uplatnil tzv. sudcovskú koncentráciu konania, a to z dôvodu, že by vznikla potreba pojednávania odročť. Zo strany právneho zástupcu žalovaných nebolo uvedené, ktoré skutkové tvrdenia týmto dôkazom majú byť preukázané, keďže označovanie dôkazov má nadväzovať na skutkové tvrdenia. Žalovaným nič nebránilo, aby takýto dôkaz navrhli skôr. Žalovaní boli poučení aj o následkoch sudcovskej koncentrácie konania (č.l. 39, 40 spisu) a teda, že na neskôr predložené dôkazy a skutočnosti súd nemusí prihliadať.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie pri aplikácii ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcom ako úspešnej strane sporu voči žalovaným 1/, 2/ priznal plnú náhradu trov konania, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

9. Včas podaným odvolaním domáhajú sa žalovaní 1/, 2/ zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. V podanom odvolaní namietajú porušenie práva na spravodlivý proces. Konštatujú, že súd v rámci sudcovskej koncentrácie neprihliadol na Protokol o vytýčení hranice pozemkov, vyhotovený 12.6.1992 geodetom L. K. z GEODÉZIE, a.s., prevádzka Liptovský Mikuláš, ktorý bol zaslaný súdu ešte pred prvým pojednávaním. Takýto postup súdu je podľa mienky žalovaných v rozpore so zákonom, resp. zákonnou koncentraciou konania, keďže Protokol zo dňa 12. júna 1992 bol predložený súdu ešte pred vyhlásením uznesenia, ktorým súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Na margo porušenia sudcovskej koncentrácie

konania žalovaní 1/, 2/ udávajú, že ako osoby neznalé práva oslovili ich právneho zástupcu, aby im pomohol a prevzal ich právne zastúpenie. Právny zástupca im dňa 22.8.2024 zaslal na email ich syna C. H. na podpis plnomocenstvo. Súčasne im uviedol, že od 24. augusta 2024 do 15. septembra 2024 bude na dovolenke a ich prípadu sa bude vedieť venovať až koncom septembra. Tak sa aj stalo a dňa 22. septembra 2024 došlo k stretnutiu, kedy sa uskutočnila porada, ktorej výsledkom bola úloha pre žalovaných zabezpečiť podklady k zameraniu ich nehnuteľností, resp. parcely v susedstve parciel žalobcov. Žalovaní vynaložili značné úsilie, aby zabezpečili všetky relevantné doklady a výsledkom bolo viac dokumentov, medzi ktorými sa ako hlavný ukázal Protokol o zameraní parciel z roku 1992. Tento bol následne zaslaný dňa 8. októbra 2024 na email právneho zástupcu, ktorý mohol spracovať vyjadrenie pre súd. Na základe uvedeného majú žalovaní za to, že prostriedky procesného útoku a obrany uplatnili včas, nakoľko ich predložili krátko po tom, ako našli Protokol o zameraní parciel. Konali starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania a tento dôkaz bol právnym zástupcom predložený ešte pred prvým pojednávaním. Nebol preto problém sa s ním oboznámiť priamo na pojednávaní. Právny zástupca žalovaných s protokolom oboznámil žalobcov a ich právneho zástupcu ešte pred začiatkom prvého pojednávania. O tomto svojom skutkovom tvrdení predložili žalovaní 1/, 2/ ako dôkaz – emailovú komunikáciu (č.l. 90 súdneho spisu).

11. Žalovaní sú ďalej toho názoru, že so skutkovým stavom sa mohol súd prvej inštancie oboznámiť prostredníctvom verejných registrov, a to konkrétne na webovom portáli Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, kde je prístupná katastrálna mapa SR, súčasťou ktorej je aj katastrálna mapa I. J., kde sa sporné parcely nachádzajú.

12. Súd prvej inštancie ďalej nedôvodne zamietol návrh právneho zástupcu žalovaných na doplnenie dokazovania predložením výsledku štátneho stavebného dohľadu. Žalovaní uvádzajú, že posledná obhliadka nehnuteľností v rámci štátneho stavebného dohľadu uskutočnila sa len deň pred pojednávaním, t.j. dňa 9.10.2024 a štátny stavebný dohľad, ohľadne plota a hranice parciel, ktoré sú predmetom tohto sporu iniciovali žalobcovia, z čoho vyplýva, že malo byť aj v ich záujme, aby poznali výsledok dohľadu ešte pred rozhodnutím súdu.

13. Žalovaní ďalej uvádzajú, že nie je pravdou, že na pozemkoch žalobcov parcela CKN 327/1 a CKN 328 postavili bez vedomia a súhlasu žalobcov drobnú stavbu – oplotenie, ktorým by malo dochádzať k neoprávnenému zasahovaniu a obmedzovaniu vlastníckeho práva žalobcov. Podľa výpisu z katastra nehnuteľností žalobcovia nadobudli vlastníctvo k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX, pre k.ú. I. J., na základe darovacej zmluvy až v roku 2005 a plot žalovaných bol postavený už v roku 1992 so súhlasom právneho predchodcu žalobcov K. B., a to po zameraní hranice pozemku geodetom L. K. z GEODÉZIE, a.s., prevádzka Liptovský Mikuláš. Zameranie sa uskutočnilo dňa 12.6.1992 a hranice parcely CKN 319 vo vlastníctve žalovaných, ktorá bezprostredne susedí s parcelami CKN 327/1 a CKN 328 vo vlastníctve žalobcov boli označené železnými rúrkami, ktoré sa nachádzajú na pozemku doteraz. Zo zamerania sa spísal Protokol o vytýčení hranice pozemkov, zamerania sa zúčastnili všetci vlastníci susediacich pozemkov vrátane právneho predchodcu žalobcov K. B.. Účastníci boli oboznámení s priebehom a označením hranice pozemkov a nemali k vytýčenej hranici pozemkov žiadne výhrady, čo potvrdili svojimi podpismi na protokole. Na základe uvedeného zamerania žalovaní pristúpili k postaveniu plota, ktorý je predmetom tohto sporu. Žalovaní k odvolaniu pripojili dôkaz - Protokol o vytýčení hranice pozemkov zo dňa 12.6.1992 (č.l. 68 pv. spisu spolu s fotodokumentáciou oplotenia (č.l. 67 p.v. spisu a 68 spisu).

14. Žalobcovia 1/, 2/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhli rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny, stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi, obsiahnutými v napadnutom rozsudku.

15. Na margo odvolacej argumentácie žalobcovia udávajú, že nepoznajú predmet rokovania či iných dohôd žalovaných s pánom K. B. v minulosti, ak sa tieto vôbec uskutočnili a existovali. Obsah týchto dohôd už nie je možné k dnešnému dňu verifikovať. Poukaz žalovaných na uvedené dôvody nemôže nijakým spôsobom konvalidovať nezákonnosť umiestnenia plota žalovaných na pozemkoch žalobcov. Na umiestnenie plota žalovaným nedali súhlas a nakoľko je tento plot nezákonne umiestnený na pozemku žalobcov, obmedzujúc ich vlastnícke právo, naďalej trvajú na jeho odstránení. Stavba plota žalovaných má nezákonný charakter a žalovaní v rámci konania pred súdom prvej inštancie nepredložili žiadne dôkazy, ktoré by preukázali opak.

16. Žalobcovia súhlasia s postupom súdu prvej inštancie, ktorý na žalovanými predložené dôkazy neprihliadol s poukazom na § 153 ods. 2 CSP, nakoľko v danej veci boli splnené všetky predpoklady na to, aby bola aplikovaná sudcovská koncentrácia a vyvolaný zákonom predpokladaný účinok. Žalovaní konali hrubo, nedbanlivostne, v uplatňovaní svojich práv. Žaloba bola podaná 1.8.2024. Aj samotnej žalobe predchádzali dokonca viaceré výzvy a pokusy o mimosúdnu dohodu, na ktoré žalovaní nijakým spôsobom nereflektovali, vrátane iniciovania mediácie. Výzva na vyjadrenie im bola doručená 16.8.2024, opätovne následné nedbanlivostné správanie žalovaných, ktorí na predmetnú výzvu nereagovali žiadnym spôsobom. Právny zástupca žalovaných uvádza, že dňa 22.8.2024 zaslal email so splnomocnením s tým, že sa mohol venovať prípadu až koncom septembra. V takomto prípade však žalovaní ako aj právny zástupca mohli konať tak, že by súdu oznámili prevzatie zastúpenia a požiadali o predĺženie lehoty. Uvedené však neučinili. Pojednávanie bolo vytýčené na deň 10.10.2024, no ani do tohto dátumu nebolo na súde oznámené žiadne zastupovanie, ospravedlnenie zmeškania lehoty či žiadosť o predĺženie lehoty, a to napriek tomu, že strany sporu – žalovaní si boli vedomí nariadenia pojednávania.

17. Právny zástupca žalovaných kriticky vytyka súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal dôkazom – Protokolom zo dňa 12. júna 1992. Žalobcovia však zdôrazňujú, že tento dôkaz bol súdu predložený 50 minút pred uskutočnením pojednávania, čo potvrdzuje hrubo nedbanlivostný prístup žalovaných, ktorí nereagovali ani na niekoľkonásobné výzvy žalobcov a ani na výzvu súdu, a to napriek poučeniu a vedomosti o vytýčení pojednávania. Žalovaní sa tak nemôžu voči súdu prvej inštancie dovoliavať porušenia procesných práv, keď oni sami boli tými, ktorí práva nevyužívali, resp. nemali záujem využívať.

18. Aj údajné predloženie protokolu dva dni pred pojednávaním 8.10.2024 opätovne preukazuje prístup žalovaných. Ide o Protokol z roku 1992, o ktorom mali žalovaní od toho času vedomosť. Prvé pokusy o mimosúdnu dohodu boli žalovaným zasielané počnúc 1.11.2023, teda minimálne od toho času mohli žalovaní preukázateľne na svoju obranu vyvinúť úsilie na získanie protokolu na ktorý sa vo svoj prospech odvolávajú. Opätovne tak však nekonali.

19. Žalovanými predložený Protokol o vytýčení hranice zo dňa 12.6.1992 nerieši hranicu medzi vtedy platnými číslami pozemkov CKN 327/1 a CKN 320/1, CKN 328 a CKN 319/1. Samotné vytýčenie hranice pozemku ešte neopravňuje žalovaných zrealizovať nezákonné oplotenie. Taktiež žalovaní žiadnym spôsobom nepredložili ani dokument, že právny zástupca žalobcov K. B. údajne svojím podpisom odsúhlasil výstavbu oplotenia. Nie je pravdou, že podpisy na Protokole o vytýčení hranice zo dňa 12.6.1992 sú zároveň aj súhlasom s výstavbou plotu. Odvolacie konanie neslúži na nápravu a predkladanie dôkazov, ktoré žalovaní objektívne mohli použiť už skôr.

20. Žalobcovia nesúhlasia s tvrdením uvedeným v odvolaní, že boli oboznámení s Protokolom z roku 1992 ešte pred pojednávaním. Je pravdou, že právny zástupca žalovaných zaslal právny zástupcovi žalobcov pred pojednávaním prostredníctvom emailu predmetný dôkaz spolu s vyjadrením. Avšak s poukazom na krátky časový rámec sa s ním právny zástupca žalobcov nestihol oboznámiť, pričom klientom boli prílohy preposlané síce v ten istý deň, no až po pojednávaní vo veci samej. O uvedenom tvrdení predkladá právny zástupca žalobcov dôkaz – emailovú komunikáciu s právnym zástupcom žalovaných zo dňa 10.10.2024.

21. Žalobcovia poukazujú aj na nezrovnalosť tvrdení spočívajúcej v predložení protokolu zo strany žalovaných až dňa 8.10.2024, t.j. dva dni pred pojednávaním. Tvrdenie o nájdení Protokolu zo dňa 12.6.1992 a jeho zaslanie dňa 8.10.2024 o 18.36 hod. od C. H., ktoré vyplýva z predloženej komunikácie právneho zástupcu a C. H. na preukázanie určitej časovej tiesne, resp. včasného konania žalovaných je účelové a zavádzajúce. Žalobcovia zdôrazňujú, že ten istý Protokol o vytýčení hranice zo dňa 12.6.1992 bol zo strany žalovaných predložený štátnemu stavebnému dozoru už dňa 27.2.2024, o ktorom skutkovom tvrdení predkladajú žalobcovia dôkaz - emailovú komunikáciu s orgánom štátneho stavebného dohľadu – poskytnutie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám (č.l. 93 spisu).

22. Dňa 9.10.2024 bol vykonaný štátny stavebný dohľad, avšak k úplne inej veci. Štátny stavebný dohľad k oploteniu, ktoré je predmetom sporu sa uskutočnilo už dňa 27.2.2024.

23. Žalovaní 1/, 2/ v súdom stanovenej lehote odvoláciu repliku k vyjadreniu žalobcov nepodalí.

24. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia

pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie pri aplikácii § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 387 ods. 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

25. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutiu predchádzajúceho konania konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie vrátane výroku o náhrade trov konania náležite odôvodnil. V danom prípade súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia vytknúť nedostatky.

26. Je potrebné poznamenať, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (obdobne sp.zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

27. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie, a preto naň v celom rozsahu a v podrobnostiach v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Uvedené bolo tiež dôvodom pomerne rozsiahleho opisu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozhodnutí odvolacieho súdu.

28. Nad rámec dôvodov obsiahnutých v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie vo väzbe na odvolaciu argumentáciu žalovaných odvolací súd dodáva nasledovné.

29. Námietku žalovaných o porušení práva žalovaných na spravodlivý proces v dôsledku neprihliadnutia na žalovanými predložený dôkaz – Protokol o vytyčení hranice pozemkov zo dňa 12.6.1992 (ďalej len „Protokol zo dňa 12.6.1992“) súdom prvej inštancie vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

30. Odvolatelia dôvodili porušením princípov zákonnej i sudcovskej koncentrácie. Uviedli, že protokol zaslali súdu prvej inštancie pred prvým pojednávaním. Neprihliadnutie na daný dôkaz je podľa ich mienky v rozpore s princípom zákonnej koncentrácie konania, nakoľko dôkaz predložili ešte pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania. Namietajú aj nesprávne uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania dôvodiac, že žalovaní sú osobami neznalými práva, právny zástupca prevzal zastupovanie až dňa 22.8.2024 s tým, že uviedol, že od 24.8.2024 do 15.9.2024 bude na dovolenke a prípadu sa bude venovať až koncom septembra. Dňa 22. septembra došlo k stretnutiu s právnym zástupcom, uskutočnila sa porada a žalovaní mali za úlohu zabezpečiť podklady k zameraniu nehnuteľností. Protokol z roku 1992 bol zaslaný 8.10.2024 na email právneho zástupcu, ktorý mohol spracovať vyjadrenie pre súd. Protokol predložili krátko po tom, ako ho našli. Konali starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

31. Prioritne k danej odvolacej argumentácii odvolací súd uvádza, že k porušeniu princípov zákonnej koncentrácie konania (v dôsledku neprihliadnutia na dôkaz predložený súdu prvej inštancie pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania) nemohlo dôjsť, nakoľko súd prvej inštancie v prejednávanej veci aplikoval tzv. sudcovskú koncentráciu konania (§ 153 CSP), ktorá je plne v diskrečnej právomoci súdu a učinil tak rešpektujúc zákonodarcom stanovené premisy obsiahnuté v úprave ust. § 153 ods. 1, 2, 3 CSP.

32. Východiskovo je potrebné úvodom k danej problematike ozrejmiť, že sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Uvedené znamená, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania nie je vykonaný včas, nespôsobuje (za zákonom ustanovených podmienok) procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávnych účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania, sú prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (§ 149 CSP).

33. Z normatívneho hľadiska má koncentrácia konania za následok osobitné procesnoprávne sankcie (v podobe neúčinnosti procesného úkonu strany sporu) za to, že strana sporu porušila procesnú povinnosť riadneho vedenia sporu. Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v Čl. 8 CSP tak, že strany sporu sú povinné vykonať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti. Procesné úkony nesmú viesť k prietahom v konaní (Čl. 5 CSP). Účelom a zmyslom koncentrácie konania je teda prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas (Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., Civilný sporový poriadok, komentár, 2. vydanie, C.H.Beck, rok 2022).

34. Zásada koncentrácie konania sa uplatňuje v dvoch podobách, a to ako koncentrácia vhodná (§ 153 – sudcovská koncentrácia konania) a koncentrácia nutná (§ 154 – zákonná koncentrácia konania).

35. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Napr. nie je želateľné, aby strana sporu predkladala skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytýčenie ďalšieho pojednávania. Nemožno však vylúčiť, že predloženie skutkového tvrdenia alebo dôkazného návrhu až na pojednávaní, je v konkrétnom prípade dôvodný, napr. ak je bezprostrednou reakciou na nové skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vždy vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne, ako tomu bolo v prejednávanej veci.

36. Ustanovenie § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania je normatívne vyjadrením základného princípu zakotveného v Čl. 5 CSP, podľa ktorého môže súd (v rozsahu ustanovenom zákonom) odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prietahom v konaní.

37. Predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktoré nie včasné, je definované v ust. § 153 ods. 1 druhá veta CSP. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Toto pravidlo je *lex generalis*. Neaplikuje sa, ak osobitná právna úprava poskytuje strane sporu lehotu na vykonanie určitého procesného úkonu.

38. Vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci je potrebné dať do pozornosti nasledovné právne významné skutočnosti (na ktoré správne upriamil pozornosť aj súd prvej inštancie):

Ad 1) Žalobcovia 1/, 2/ sa počnúc januárom 2023 pokúšali so žalovanými mimosúdne dohodnúť, opakovane žalovaných upozorňovali na presah nimi zhotoveného oplotenia na pozemok vo vlastníctve žalobcov 1/, 2/, navrhli žalovaným alternatívne riešenie sporu (zámenu pozemkov), snažili sa vec mimosúdne vyriešiť prostredníctvom mediátora, resp. pred podaním žaloby prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Na žiadne tieto návrhy však žalovaní žiadnym spôsobom nereagovali, preto žalobcovia boli nútení domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva súdnou cestou.

Ad 2) Žalovaným bola žaloba spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nej doručená dňa 16.8.2024, žalovaní nevyužili svoje procesné oprávnenie na podanie vyjadrenia v súdom stanovenej lehote ani nepožiadali súd o prípadné predĺženie sudcovskej lehoty.

Ad 3) Dňa 22.8.2024 udelili žalovaní plnú moc na zastupovanie svojmu právnomu zástupcovi s tým, že vyjadrenie k podanej žalobe a listinný dôkaz – Protokol o vytýčení hranice pozemkov predložil právny zástupca žalovaných až cca 50 minút pred nariadeným termínom pojednávania.

39. Uplatnenie dikrečného práva súdu závisí od okolností konkrétneho prípadu. Oneskorené predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, môže súd ospravedlniť na základe objektívnych kritérií (napr. právna zložitost' sporu), alebo subjektívnych kritérií (napr. schopnosť účastníka rozpoznať potrebu tvrdiť určité skutočnosti).

40. V prejednávanej veci je podstatným, že neboli naplnené objektívne kritériá pre ospravedlnenie oneskorenej procesnej obrany žalovaných. Spor medzi stranami sa nevyznačuje právnou zložitost'ou. V prejednávanej veci bolo tiež z hľadiska uplatnenia sudcovskej koncentrácie podstatným, že dôkazný návrh (Protokol z roku 1992) doručený súdu v deň pojednávania (cca 50 minút pred jeho začatím) spolu s vyjadrením k žalobe, nebol bezprostrednou reakciou na nové skutočnosti, ktoré by sa žalovaným stali známymi až v deň pojednávania.

41. Napokon je potrebné zdôrazniť, že pre ospravedlnenie oneskorenosti procesnej obrany žalovaných nebol daný dôvod ani na základe tzv. subjektívnych kritérií, najmä z hľadiska schopnosti účastníka rozpoznať potrebu tvrdiť určité právne významné skutočnosti a o nich súdu označiť/predložiť dôkazy. Žalovaným (ako už bolo zmieňované na iných miestach tohto rozsudku) bola žaloba s prílohami doručená dňa 16.8.2024. Žalovaní ešte v rámci plynutia lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe udellili dňa 22.8.2024 plnú moc na zastupovanie kvalifikovanému právnomu zástupcovi. Ten o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe a označenie/predloženie dôkazov nepožiadaval. V súdom stanovenej lehote menom svojich klientov vyjadrenie k žalobe a návrhy na vykonanie dôkazov nepodal. Učinil tak v deň pojednávania (cca 50 minút pred začatím pojednávania). V danej veci je významným, že splnomocneným zástupcom žalovaných bol kvalifikovaný právny zástupca, ktorý objektívne musel rozpoznať potrebu tvrdiť právne významné skutočnosti (musel si byť vedomý i procesných následkov oneskorenej procesnej obrany) a to už v rámci plynutia lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe. Odhliadnuc od uvedeného aj samotní žalovaní boli kvalifikovane poučení o princípoch zákonnej a sudcovskej koncentrácie, ktoré poučenie im bolo doručené spolu s uznesením, ktorým boli vyzvaní na vyjadrenie sa k žalobe (č.l. 39 súdneho spisu). Mohli teda rozpoznať potrebu tvrdiť v súdom stanovenej lehote právne významné skutočnosti a o týchto označiť/predložiť dôkazy.

42. Na margo skutkových okolností uvádzaných odvolateľmi – udelenie plnej moci 22.8.2024, dovolenka právneho zástupcu 24.8.2024 – 15.9.2024, stretnutie s právnym zástupcom dňa 22.9.2024, predloženie Protokolu o zameraní z roku 1992 dňa 8.10.2024 bezprostredne po tom, čo žalovaní 1/, 2/ tento Protokol „našli“ právnomu zástupcovi za účelom spracovania vyjadrenia pre súd atď.) musí odvolací súd konštatovať, že tieto nie sú spôsobilé naplniť danosť subjektívnych dôvodov pre oneskorenie uplatnenia procesnej obrany žalovaných, ale idú plne na ťarchu právneho zástupcu žalovaných, konajúceho ich menom. Pri dôslednom prístupe k veci mal v prvom rade žiadať, a to v rámci plynutia sudcovskej lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe o jej predĺženie s poukazom na prevzatie zastupovania žalovaných počas jej plynutia.

43. Na margo argumentu žalovaných, podľa ktorého právnomu zástupcovi predložili protokol krátko po tom, ako protokol „našli“, odvolací súd dodáva, že protokol je datovaný dňom 12.6.1992. Vo vyjadrení predloženom súdu prvej inštancie dňa 10.10.2024 sami žalovaní uvádzajú, že podľa tohto protokolu zrealizovali stavbu oplotenia, je teda celkom dôvodné predpokladať, že týmto protokolom disponovali už skôr. Napokon neprodukovali v konaní pred súdom prvej inštancie žiadne argumenty, ktoré by osvetlili okolnosti, pre ktoré sa k Protokolu zo dňa 12.6.1992 dostali („našli protokol“) žalovaní až v októbri 2024, a teda tento bez svojej viny nemohli predložiť už skôr.

44. Mimo rámca potrebného odôvodnenia odvolací súd poukazuje aj na prílohu vyjadrenia žalobcov k odvolaniu žalovaných (č.l. 90 súdneho spisu) – emailovú komunikáciu s odborom štátneho stavebného dozoru zo dňa 18.3.2024 (v rámci poskytnutia informácií podľa zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám), z ktorej plynie informácia Mestského úradu Ružomberok, oddelenia stavebnej správy, že splnomocnený zástupca žalobcov E. C. H. v rámci opakovaného štátneho stavebného dohľadu konaného dňa 27.2.2024 zo strany pozemku parc. č. CKN 319/3, ktorý je vo vlastníctve žalovaných 1/, 2/ predložil Protokol o vytýčení hranice pozemkov zo dňa 12.6.1992. Z poskytnutej informácie teda plynie, ako správne konštatovali vo vyjadrení k odvolaniu žalobcovia, že minimálne od februára 2024 mali žalovaní označený dôkaz k dispozícii.

45. Na margo argumentu žalovaných, podľa ktorého právny zástupca žalovaných s protokolom oboznámil žalobcov a ich právneho zástupcu pred začatím prvého pojednávania (o ktorom tvrdení odvolateľa predložili dôkaz – emailovú komunikáciu zo dňa 10.10.2024) odvolací súd uvádza, že nielen strane sporu ale aj súdu musí byť daný, v rámci prípravy pojednávania priestor pre oboznámenie sa s procesnou obranou žalovaných. Odhliadnuc od uvedeného je v prejednávanej veci podstatným, že zo žalovanými predloženej emailovej komunikácie plynú tieto skutočnosti, ktoré nepodporujú dôvodnosť ich obrany:

Ad a) Dňa 10.10.2024 o 8.25 hod. bolo právnomu zástupcovi žalobcu zaslané právnym zástupcom žalovaných vyjadrenie žalovaných k žalobe.

Ad b) Dňa 10.10.2024 o 22:22 (t.j. po pojednávaní) zasiela právny zástupca žalobcov žalobcom vyjadrenie a Protokol zo dňa 12.6.1992.

Z uvedenej emailovej komunikácie teda plynie, že právny zástupca žalobcov nemal pred pojednávaním k dispozícii protokol, ale len vyjadrenie k žalobe (aj to len cca 1,5 hod. pred začatím pojednávania). Vyjadrenie síce k dispozícii mal, ale nemal podľa mienky odvolacieho súdu vytvorený plnohodnotný

priestor na oboznámenie sa s jeho obsahom a realizáciu porady splnomocneného zástupcu žalobcu so žalobcami ohľadne skutkovej a právnej argumentácie obsiahnutej v procesnej obrane žalovaných.

46. Odvolatelia ďalej vo väzbe na porušenie ich práva na spravodlivý proces namietajú postup súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh právneho zástupcu žalovaných na doplnenie dokazovania predložením výsledku štátneho stavebného dohľadu. Odvolatelia udávajú, že ohliadka nehnuteľnosti zo strany štátneho stavebného dohľadu uskutočnila sa dňa 9.10.2024, a štátny stavebný dohľad ohľadne plota a hranice parciel, ktoré sú predmetom tohto sporu iniciovali žalobcovia, z čoho podľa mienky žalovaných vyplýva, že malo byť aj v ich záujme, aby poznali výsledok dohľadu ešte pred rozhodnutím súdu.

47. Uvedenú námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Prioritne odvolací súd upriamuje pozornosť na vyjadrenie právneho zástupcu odvolateľov, zaprotokolované v zápisnici o pojednávaní konanom dňa 10.10.2024, v rámci ktorého právny zástupca odvolateľov uviedol (okrem iného), cit.: „Včerajším dňom sa na pozemku zúčastnil štátny stavebný dozor, ktorý sa týka plotu č. 2, predmetom sporu je plot č. 3...“. Právny zástupca odvolateľov tak pred súdom prezentoval informáciu, podľa ktorej sa štátny stavebný dohľad uskutočnený deň pred pojednávaním, t.j. dňa 9.10.2024 vzťahoval k inému oploteniu („plot č. 3“), než ktorého odstránenie tvorí predmet tohto sporu („plot č. 2“). Odhliadnuc od uvedeného považuje odvolací súd za podstatné uviesť, že dokazovanie možno vykonať len o právne významných skutkových tvrdeniach. Právny zástupca odvolateľov navrhol odročiť pojednávanie (č.l. 52 spisu) s tým, aby sa, cit.: „predložil výsledok štátneho stavebného dohľadu, ktorý je určujúci pre tento súdny spor a ktorý iniciovali žalobcovia“. Odvolací súd teda konštatuje, že právny zástupca žalovaných navrhol doplniť dokazovanie bez toho, aby uviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia žalovaných majú byť týmto dôkazom preukázané.

48. Napokon pre úplnosť odvolací súd dodáva, že štátny stavebný dohľad zameriava sa na dodržanie administratívnoprávnych predpisov (t.j. napr. či je stavba postavená podľa stavebného povolenia, resp. na základe ohlásenia, či boli splnené podmienky na uskutočnenie stavby, či sa stavba užíva spôsobom povoleným v kolaudačnom rozhodnutí atď.). Samotná skutočnosť – zistenie v rámci štátneho stavebného dohľadu, že stavba bola postavená v súlade s administratívnoprávnymi predpismi (teda že nejde o tzv. „čiernu stavbu“), ešte neznamená, že v dôsledku umiestnenia takejto stavby nedošlo k zásahu do vlastníckeho práva žalobcov, t.j. porušeniu občianskeho práva hmotného. Aj z tohto pohľadu sú zistenia štátneho stavebného dohľadu právne bezvýznamné.

49. Odvolatelia ďalej udávajú, že nadobudli vlastníctvo k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX, kat.úz. I. J. na základe darovacej zmluvy až v roku 2005 a plot žalovaných bol postavený už v roku 1992 so súhlasom právneho predchodcu žalobcov K. B., a to po zameraní hranice pozemku geodetom L. K. z GEODÉZIE, a.s., prevádzka Liptovský Mikuláš. Zameranie sa uskutočnilo dňa 12.6.1992 a hranice parcely CKN č. 319 vo vlastníctve žalovaných, ktorá bezprostredne susedí s parcelami CKN č. 327/1 a CKN č. 328 vo vlastníctve žalobcov boli označené železnými rúrkami, ktoré sa nachádzajú na pozemku doteraz. Zo zamerania sa spísal Protokol o vytyčení hranice pozemkov, zamerania sa zúčastnili všetci vlastníci susediacich pozemkov, vrátane právneho predchodcu žalobcov K. B.. Účastníci boli oboznámení s priebehom a označením hranice pozemkov a nemali k vytyčenej hranici pozemkov žiadne výhrady, čo potvrdili svojimi podpismi na protokole.

50. Vyššie uvedené substancované skutkové tvrdenia žalovaných majú vyplývať z Protokolu z roku 1992. Odvolací súd konštatuje, že na takýto prostriedok procesnej obrany nemožno prihliadnuť ani v konaní odvolacom, nakoľko:

Ad 1) bola súdom prvej inštancie vo vzťahu k označenému prostriedku procesnej obrany dôvodne uplatnená zásada sudcovskej koncentrácie

Ad 2) nezávisle od argumentu Ad 1) je potrebné dodať, že ani v odvolacom konaní neprodukovali a nepreukázali žalovaní skutočnosť, relevantnú z hľadiska aplikácie § 366 CSP potrebnú pre prihliadnutie na novoty v odvolacom konaní, predovšetkým netvrdili/nepreukázali odvolaciemu súdu, že bez svojej viny daný prostriedok procesnej obrany nemohli uplatniť už pred súdom prvej inštancie (a to pred uplatnením sudcovskej koncentrácie súdom prvej inštancie).

51. V sociálnej koncepcii civilného procesu sa povinnosť tvrdenia prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom spore. Následkom je tak opätovne strata sporu pre neunesenie konkrétneho procesného bremena. Ak teda súd procesnú stranu „pristihne“ pri porušení povinnosti tvrdenia, je v rámci tzv. materiálneho vedenia sporu oprávnený a povinný k tejto skutočnosti

prihliadnuť a vyhodnotiť ju v komplexe s inými procesnými povinnosťami a bremenami pri rozhodovaní sporu. Nástrojom materiálneho vedenia sporu v tejto súvislosti je oprávnenie a zároveň povinnosť súdu normatívne zakotvená v § 191 ods. 1 CSP za stredníkom – ide o oprávnenie a povinnosť starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd teda in concreto prihliadne i na dodržanie procesnej povinnosti relevantne substancovať rozhodujúce skutkové tvrdenia (t.j. substancovať ich pravdivo a úplne).

52. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia, a teda i povinnosť dôkaznú. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalovaného k procesnej pasivite, ktorá je rovnako sankcionovaná stratou sporu. Vo všeobecnosti preto platí, že dôkaznú povinnosť a s ňou súvisiace dôkazné bremeno má v spore každý, kto dostojí svojej procesnej povinnosti tvrdiť.

53. Dôkazné bremeno teda v kontradiktórnom spore rozhodne nesvedčí len žalobcovi. V tejto súvislosti sa dôkazné bremeno prirovnáva ku stromu, ktorého koruna sa podľa vývoja konkrétneho sporu nakláňa raz na stranu žalobcu a inokedy, naopak, na stranu žalovaného. Dôkazné bremeno v spore nepredstavuje statický prvok, ale nasleduje konkrétny priebeh kontradiktórneho sporu, pri ktorom procesné strany procesne útočia, alebo sa procesne bránia. Možno teda konštatovať, že v spore stíha dôkazné bremeno obe sporové strany, hoci nie v rovnakom rozsahu. Rozsah dôkazného bremena žalovaného sa odvíja od miery aktivity žalobcu. Ak je samotný žalobca v spore pasívny, unesie žalovaný jemu prislúchajúce dôkazné bremeno ľahšie, keďže mu v zásade stačí vierohodne spochybňovať nedôsledné skutkové tvrdenia žalobcu. Ak však žalobca splní svoju povinnosť tvrdenia dôkladne, žalovanému spravidla nebude stačiť spochybňovať skutkové tvrdenia žalobcu, ale musí predostrieť vlastné relevantné skutkové tvrdenia, týkajúce sa konkrétneho prejednávaneho procesného nároku (Števec, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár 2. vydanie vydavateľstvo C.H.Beck, rok 2022).

54. Žalobcovia v prejednávanej veci splnili svoju povinnosť tvrdenia dôsledne a uniesli i bremeno dôkazné ohľadne svojich substancovaných skutkových tvrdení. „Koruna stromu“ nachýlila sa potom na stranu žalovaných, ktorí svoju procesnú obranu neprodukovali včas, čo je sankcionované stratou sporu.

55. Na margo odvolacej námietky, podľa ktorej mal súd prvej inštancie sám vykonať šetrenie na webovom portáli úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, kde je prístupná katastrálna mapa, odvolací súd dodáva, že ust. § 185 ods. 2 CSP v klasickom sporovom konaní dáva (za podmienok stanovených v danej právnej úprave) možnosť súdu, (nie však povinnosť) vykonať aj iný než navrhovaný dôkaz. Odhliadnuc od uvedeného, odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ strana sporu neoznačí svoje skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a nepodporí svoje tvrdenia dôkazmi, rešpektujúc princíp hospodárnosti konania (Čl. 17 CSP) bolo by v rozpore s princípom kontradiktórnosti a prejednacím princípom (Čl. 8 CSP), aby súd nad rámec svojich povinností vyhľadával z verejného registra dôkazy svedčiace v prospech pasívnej procesnej strany.

56. Odvolací súd napokon pripomína, že (opätovne) odvolatelia v odvolaní neuviedli, aké konkrétne právne významné a pre rozhodnutie relevantné skutočnosti (žalovanými tvrdené) by mali byť z daného verejného registra preukázané.

57. Vzhľadom na skutočnosť, že vznesené odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd dané rozhodnutie s poukazom na ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

58. Žalovaní síce odvolaním napadli rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, t.j. aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ale výlučne v súvislosti s nimi tvrdenu nesprávnosťou rozhodnutia vo veci samej. Nadväzne potvrdenie rozhodnutia v meritórnej časti zakladá vecnú správnosť (pre viazanosť odvolacieho súdu konkrétnymi odvolacími dôvodmi - § 380 ods. 1 CSP) aj od neho závislého výroku o náhrade trov konania. Len na okraj odvolací súd dopĺňa, že súd prvej inštancie náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore (§ 255 ods. 1 CSP).

59. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolatelia – žalovaní neboli v tomto štádiu konania (vôbec) úspešní, preto majú voči nim žalobcovia nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu – 100%.

60. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)